

31998L0076

L 277/17

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

14.10.1998

DYREKTYWA RADY 98/76/WE**z dnia 1 października 1998 r.****zmieniająca dyrektywę 96/26/WE w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy i przewoźnika drogowego transportu osób oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, mająca na celu ułatwienie im korzystania z prawa swobody przedsiębiorczości w dziedzinie transportu krajowego i międzynarodowego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 75 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 189c Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Różnice w przepisach prawa krajowego w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika transportu drogowego oraz w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji mogą prowadzić do zakłócenia konkurencji.
- (2) Z tego powodu, w funkcjonalnych ramach rynku wewnętrznego, niezbędne jest kontynuowanie procesu harmonizacji w tej dziedzinie poprzez dalsze wzmacnianie wspólnych zasad przewidzianych w dyrektywie 96/26/WE ⁽⁴⁾.
- (3) Z powodu rozwoju rynku drogowego transportu rzeczy i wymagań funkcjonalnych rynku wewnętrznego, niezbędne jest rozszerzenie zakresu dyrektywy 96/26/WE w stosunku do niektórych kategorii przewoźników odpłatnego drogowego transportu rzeczy użytkujących pojazdy niskotonażowe, takich jak usługi kurierskie, podlegających określonymu odstępstwu związanemu z działalnością drogowych przedsiębiorstw transportu rzeczy w zakresie świadczenia usług krajowych transportu krótkodystansowego i użytkujących pojazdy o maksymalnej dopuszczalnej masie całkowitej pomiędzy 3,5 a 6 ton.
- (4) W odniesieniu do nieposzlakowanej opinii należy ustanowić przepisy dotyczące bardziej rygorystycznych wymagań, także dotyczące ochrony środowiska naturalnego i odpowiedzialności zawodowej.
- (5) W odniesieniu do zdolności finansowej, w celu uniknięcia nierównowagi na rynku, niezbędne jest ustalanie co pięć lat wyższego poziomu minimalnego właściwego kapitału i rezerw do dyspozycji oraz ustalanie wartości euro w walutach krajowych, które nie uczestniczą w trzecim etapie unii walutowej.
- (6) W odniesieniu do kwalifikacji zawodowych niezbędne jest, aby każdy wnioskujący przewoźnik transportu drogowego przedstawił dowód ujednoliconego minimalnego poziomu wykształcenia w zakresie tych samych dziedzin i aby posiadał świadectwa kwalifikacji zawodowych, sporządzony według porównywalnego wzoru, w szczególności w dziedzinie prowadzenia działalności rynkowej, na ujednoliconym minimalnym poziomie i na podstawie jednolitych we wszystkich Państwach Członkowskich metod oceny; konieczne jest również w tym celu ujednolicenie niektórych aspektów organizacyjnych egzaminu.
- (7) Zachowuje się prawo Państw Członkowskich do organizowania obowiązkowych kursów przygotowawczych do egzaminów potwierdzających kwalifikacje zawodowe dla wnioskodawców przystępujących do nich po raz pierwszy, mających normalne miejsce zamieszkania na ich terytorium.
- (8) Z tego powodu poziom wiedzy brany pod uwagę przy wydawaniu świadectw kwalifikacji zawodowych, bez uszczerbku dla dyrektywy 96/26/WE, różni się w poszczególnych Państwach Członkowskich; z powodu tych różnic krajowe środki mogą znacząco różnić się w ramach określonych w załączniku I do tej dyrektywy, w szczególności pod względem kwalifikacji przewoźników, jakości usług i bezpieczeństwa drogowego.
- (9) Należy zaakceptować fakt, że w ograniczonym czasie i po konsultacji z Komisją, Państwa Członkowskie mogą żądać zdania dodatkowego egzaminu przez osoby, które uprzednio nigdy nie uzyskały świadectwa posiadania kwalifikacji zawodowych w Państwach Członkowskich, ale które zdały egzamin potwierdzający kwalifikacje zawodowe w jednym Państwie Członkowskim, mając normalne miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim, gdzie zamierzały po raz pierwszy podjąć wykonywanie zawodu przewoźnika transportu drogowego; dodatkowy egzamin musi obejmować dziedzinę, w których krajowe aspekty wykonywania zawodu różnią się od aspektów wykonywania zawodu w Państwie Członkowskim, w którym zdały

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 24.3.1997, str. 66 oraz Dz.U. C 324 z 25.10.1997, str. 6.

⁽²⁾ Dz.U. C 287 z 22.9.1997, str. 21.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lipca 1997 r. (Dz.U. C 286 z 22.9.1997, str. 224), wspólne stanowisko Rady z dnia 17 marca 1998 r. (Dz.U. C 161 z 27.5.1998, str. 12) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 1998 r. (Dz.U. C 210 z 6.7.1998).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 124 z 23.5.1996, str. 1.

egzamin, w szczególności szczególne krajowe aspekty handlowe, socjalne, podatkowe oraz techniczne związane z organizacją rynku i z prawem spółek.

- (10) Niezbędne jest wprowadzenie środków przejściowych w celu wprowadzenia w życie dyrektywy 96/26/WE w Austrii, Finlandii i Szwecji.
- (11) Konieczne jest okresowe kontrolowanie, czy dopuszczeni do wykonywania działalności przewoźnicy nadal spełniają wymogi nieposzlakowanej opinii, zdolności finansowej i kwalifikacji zawodowych.
- (12) Niezbędne jest, aby Państwa Członkowskie nałożyły skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 96/26/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2,
- tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „— »zawód przewoźnika drogowego transportu rzeczy« oznacza działalność każdego przedsiębiorstwa odpłatnie dokonującego transportu rzeczy dla osób trzecich środkami takimi, jak samodzielny pojazd silnikowy lub zespół pojazdów»,
- dodaje się tiret w brzmieniu:
- „— »normalne miejsce zamieszkania« oznacza miejsce, w którym dana osoba stale przebywa, to znaczy w okresie przynajmniej 185 dni w każdym roku kalendarzowym, z powodu więzi osobistych i zawodowych lub, w przypadku osoby nieposiadającej więzi zawodowych, z powodu więzi osobistych świadczących o bliskim związku między tą osobą a jej normalnym miejscem zamieszkania.
- Jednakże za normalne miejsce zamieszkania osoby posiadającej więzi zawodowe w innym miejscu niż więzi osobiste i która w konsekwencji przemieszcza się w różne miejsca położone w dwóch lub więcej Państwach Członkowskich, uważa się miejsce, z którym łączą ją więzi osobiste, pod warunkiem że osoba ta regularnie do tego miejsca powraca. Ten ostatni warunek nie będzie wymagany w przypadku, gdy dana osoba zamieszkuje w Państwie Członkowskim w celu wykonywania pracy przez czas określony. Uczęszczanie na uniwersytet lub do szkoły nie oznacza zmiany miejsca zamieszkania.»;

2) w art. 2:

— ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do przedsiębiorstw wykonujących działalność przewoźnika drogowego transportu rzeczy pojazdami silnikowymi lub zespołami pojazdów o maksymalnej dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony. Jednakże Państwa Członkowskie mogą obniżyć ten limit dla wszystkich lub wybranych kategorii transportu.»,

— tekst ust. 2 otrzymuje oznaczenie ust. 2 lit. a) oraz dodaje się akapit w brzmieniu:

„ b) W przypadku przedsiębiorstw wykonujących działalność przewoźnika drogowego transportu rzeczy za pomocą pojazdów o maksymalnej dopuszczalnej masie całkowitej pomiędzy 3,5 a 6 ton, Państwa Członkowskie, po powiadomieniu Komisji, mogą wyłączyć ze stosowania całej lub części niniejszej dyrektywy przedsiębiorstwa zajmujące się wykonywaniem wyłącznie transportu lokalnego i mające niewielki wpływ na rynek transportowy z powodu prowadzenia działalności transportowej na krótkich dystansach.»;

3) w art. 3:

— ustęp 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) zostały skazane za popełnienie ciężkich przestępstw przeciwko obowiązującym przepisom dotyczącym:

— płac i warunków zatrudnienia w zawodzie, lub

— transportu drogowego rzeczy i, w zależności od przypadku, osób, w szczególności przepisom dotyczącym czasu pracy i wypoczynku kierowców, masy i rozmiarów pojazdów handlowych, bezpieczeństwa drogowego i bezpieczeństwa pojazdów, ochrony środowiska naturalnego oraz innym przepisom związanym z odpowiedzialnością zawodową.»,

— ustęp 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) Przedsiębiorstwo musi dysponować kapitałem i rezerwą o wartości co najmniej 9 000 EUR, gdy użytkuje tylko jeden pojazd i co najmniej 5 000 EUR za każdy dodatkowy pojazd.

Do celów niniejszej dyrektywy wartość euro w walutach krajowych, które nie uczestniczą w trzecim etapie unii walutowej, będzie ustalana co pięć lat. Stosowane będą stawki z pierwszego dnia roboczego października opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Stawki stają się skuteczne od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.»,

— ustęp 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) Do celów lit. a)–c), właściwe władze mogą przyjąć lub zażądać dowodu, potwierdzenia lub zapewnienia wydanego przez bank lub inną odpowiednio uznawaną instytucję. Takie potwierdzenie lub zapewnienie może być udzielone w formie gwarancji bankowej, w postaci zastawu lub zabezpieczenia albo w innej podobnej formie.”,

— ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4.a) Wymóg kwalifikacji zawodowych oznacza posiadanie wiedzy odpowiadającej poziomowi kształcenia określonego w załączniku I, w zakresie dziedzin w nim wymienionych. Wymóg obejmuje obowiązkowy egzamin pisemny, który może być uzupełniony egzaminem ustnym zorganizowanym przez władze lub organ wyznaczony w tym celu przez Państwo Członkowskie, w formie określonej w załączniku I.

b) Państwa Członkowskie mogą zwolnić z przystąpienia do egzaminu wnioskodawców, którzy dostarczą dowód posiadania pięcioletniego doświadczenia zawodowego na stanowisku kierowniczym w przedsiębiorstwie transportowym, pod warunkiem, że tacy wnioskodawcy przystąpią do testu, którego wymagania ustala Państwa Członkowskie zgodnie z załącznikiem I.

c) Państwa Członkowskie mogą zwolnić osoby posiadające niektóre dyplomy wyższego stopnia lub dyplomy techniczne, potwierdzające gruntowną wiedzę z zakresu zagadnień wymienionych w załączniku I, z obowiązku przystąpienia do egzaminu w zakresie dziedzin objętych dyplomami.

d) Świadectwo wydane przez władze lub organ, określone w lit. a), wydaje się jako dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji zawodowych. Świadectwa sporządza się zgodnie ze wzorem świadectwa określonym w załączniku Ia.

e) W odniesieniu do wnioskodawców, którzy zamierzają w sposób nieprzerwany i skuteczny kierować przedsiębiorstwami prowadzącymi działalność wyłącznie w transporcie krajowym, Państwa Członkowskie mogą zastrzec, że zakres wiedzy branej pod uwagę w celu uzyskania kwalifikacji zawodowych będzie obejmował jedynie dziedziny związane z transportem krajowym. W tym przypadku świadectwo kwalifikacji zawodowych, którego wzór stanowi załącznik Ia do niniejszej dyrektywy, potwierdza, że jego posiadacz posiada kwalifikacje do nieprzerwanego i skutecznego kierowania przedsiębiorstwami prowadzącymi działalność transportową wyłącznie na obszarze Państwa Członkowskiego, które wydało świadectwo.

f) Po konsultacji z Komisją Państwo Członkowskie może żądać, aby każda osoba fizyczna posiadająca świadectwo kwalifikacji zawodowych wydane przez właściwe władze w innym Państwie Członkowskim po dniu 1 października 1999 r., kiedy osoba ta miała normalne miejsce zamieszkania w pierwszym Państwie Członkowskim, zdała dodatkowy egzamin zorganizowany przez władze lub organ wyznaczony w tym celu przez pierwsze Państwo Członkowskie. Dodatkowy egzamin obejmuje sprawdzenie specjalistycznej wiedzy z zakresu krajowych aspektów zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy w pierwszym Państwie Członkowskim.

Przepisy niniejsze stosuje się przez okres trzech lat od dnia 1 października 1999 r. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji zgodnie z postanowieniami Traktatu, może przedłużyć ten okres maksymalnie do lat pięciu. Przepisy te stosuje się wyłącznie do osób fizycznych, które, posiadając już świadectwa potwierdzające kwalifikacje zawodowe wydane zgodnie z warunkami określonymi w akapicie pierwszym, nie otrzymały jeszcze takiego świadectwa wydanego w Państwie Członkowskim.”;

4) w art. 5:

— w ust. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:

„ — dniem 1 stycznia 1995 r. dla Austrii, Finlandii i Szwecji,”,

— w ust. 2 akapit pierwszy dodaje się tiret po tiret rozpoczynającym się od wyrazów „— po dniu 2 października 1989 r.”:

„ — po dniu 31 grudnia 1994 r. i przed dniem 1 stycznia 1997 r. dla Austrii, Finlandii i Szwecji,”,

— w ust. 2 dodaje się tiret na końcu pierwszego akapitu, po tiret rozpoczynającym się od słów „— dniem 1 lipca 1992 r.”:

„ — dniem 1 stycznia 1997 r. dla Austrii, Finlandii i Szwecji.”,

— dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. a) Wszystkie przedsiębiorstwa, które otrzymały zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze przewoźnika transportu drogowego przed dniem 1 października 1999 r., dostosują się, w odniesieniu do wykorzystywanych na ten dzień flot pojazdów, do przepisów art. 3 ust. 3 nie później niż do dnia 1 października 2001 r.

Przedsiębiorstwa te jednakże przestrzegają warunków określonych w art. 3 ust. 3 w odniesieniu do jakiegokolwiek zwiększania stanu flot pojazdów mającego miejsce po dniu 1 października 1999 r.

- b) Przedsiębiorstwa wykonujące działalność przewoźnika drogowego transportu rzeczy przed dniem 1 października 1999 r., użytkujące pojazdy o maksymalnej dopuszczalnej masie całkowitej pomiędzy 3,5 a 6 ton, spełnią warunki określone w art. 3 ust. 3 nie później niż do dnia 1 października 2001 r.”;

- 5) w art. 6 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Państwa Członkowskie zapewniają, że regularnie, co najmniej raz na pięć lat, właściwe władze skontrolują, czy przedsiębiorstwa nadal spełniają wymogi nieposzlakowanej opinii, zdolności finansowej i kwalifikacji zawodowych.

Jeżeli kontrola ujawni niespełnienie wymagań zdolności finansowej, w przypadku, gdy inne okoliczności sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstwa dają podstawy do przypuszczeń, że będzie ono w najbliższej przewidywalnej przyszłości, na podstawie planu finansowego, ponownie w sposób nieprzerwany spełniać te wymogi, władze mogą przyznać dodatkowy termin nieprzekraczający jednego roku.”;

- 6) w art. 7:

— w ust. 1 początek otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku, gdy przestępstwa przeciwko przepisom...”,

— dotychczasowy ust. 2 skreśla się, a dotychczasowy ust. 3 otrzymuje oznaczenie ust. 2;

- (7) w art. 8:

— w ust. 2 skreśla się wyrazy „lub braku uprzednio ogłoszonej upadłości”,

— w ust. 4 skreśla się zdanie ostatnie;

- 8) w art. 10 ust. 3 datę 1 stycznia 1990 r. zastępuje się datą ustanowioną w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy;

- 9) po art. 10 dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Państwa Członkowskie ustanowią systemy kar za naruszenia przepisów prawa krajowego przyjęte zgodnie z niniejszą dyrektywą i przyjmą wszelkie niezbędne środki w celu

zapewnienia stosowania tych kar. Ustanowione w ten sposób kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 10b

Od dnia 1 października 1999 r. Państwa Członkowskie będą uznawać za wystarczające dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zawodowych świadectwa zgodne z wzorem świadectwa określonym w załączniku Ia i wydane przez władze lub organ specjalnie w tym celu wyznaczony przez każde inne Państwo Członkowskie.”;

- 10) załącznik I otrzymuje brzmienie załącznika I do niniejszej dyrektywy. Dodaje się załącznik Ia określony w załączniku II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy, nie później niż do dnia 1 października 1999 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki te powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które zostaną przyjęte w odniesieniu do zagadnień, których dotyczy niniejsza dyrektywa

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnoty Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 1 października 1998 r.

W imieniu Rady

C. EINEM

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

I. WYKAZ DZIEDZIN, OKREŚLONYCH W ART. 3 UST. 4

Wiedza brana pod uwagę dla oficjalnego uznawania kwalifikacji zawodowych przez Państwo Członkowskie musi obejmować co najmniej dziedziny wymienione poniżej dotyczące odpowiednio drogowego transportu rzeczy i drogowego transportu osób. W odniesieniu do tych dziedzin, wnioskujący przewoźnicy drogowego transportu rzeczy i przewoźnicy drogowego transportu osób muszą posiadać poziom wiedzy i umiejętności praktycznych koniecznych do kierowania przedsiębiorstwem transportowym.

Minimalny poziom wiedzy w dziedzinach wskazanych poniżej nie może być niższy niż poziom trzeci w strukturze poziomów kształcenia ustalonej w Załączniku do decyzji 85/368/EWG ⁽¹⁾, to jest poziom kształcenia uzyskany w wyniku ukończenia obowiązkowej edukacji uzupełnionej ukończeniem kursu zawodowego i dodatkowym kursem technicznym, albo też wykształceniem technicznym na poziomie szkoły średniej.

A. **Prawo cywilne***Drogowy transport rzeczy i osób*

Wnioskodawca powinien w szczególności:

1. znać rodzaje umów zawieranych najczęściej w transporcie drogowym oraz wynikające z nich prawa i obowiązki;
2. umieć negocjować umowy transportowe prawnie ważne, w szczególności ze względu na warunki przewozu;

Drogowy transport rzeczy

3. być w stanie rozpatrywać roszczenia zleceniodawcy dotyczące odszkodowań z tytułu poniesionych strat lub uszkodzenia rzeczy podczas transportu lub z tytułu opóźnienia w dostawie oraz być w stanie zrozumieć, w jaki sposób takie roszczenie wpływa na jego odpowiedzialność umowną;
4. znać uregulowania i obowiązki wynikające z Konwencji CMR o umowie międzynarodowego przewozu towarów;

Drogowy transport osób

5. być w stanie rozpatrywać roszczenia zleceniodawcy w postaci odszkodowań z tytułu obrażeń poniesionych przez pasażerów lub z tytułu uszkodzenia bagażu, spowodowanych wypadkiem podczas transportu, oraz dotyczących odszkodowań z tytułu opóźnień oraz rozumieć, w jaki sposób takie roszczenie wpływa na jego odpowiedzialność umowną.

B. **Prawo handlowe***Drogowy transport rzeczy i transport osób*

Wnioskodawca powinien w szczególności:

1. znać wymogi i formalności ustanowione w zakresie prowadzenia regularnej działalności na rynku, znać obowiązki ciążące na przewoźnikach (rejestracja, prowadzenie rejestrów usług itd.) oraz konsekwencje upadłości przedsiębiorstwa;
2. posiadać odpowiednią wiedzę o różnych formach spółek handlowych oraz o zasadach ich tworzenia i funkcjonowania.

C. **Prawo socjalne***Drogowy transport rzeczy i transport osób*

Wnioskodawca powinien w szczególności:

1. znać rolę, jaką odgrywają, i funkcje, jakie pełnią, różne instytucje społeczne związane z transportem drogowym (związki zawodowe, rady pracownicze, kierownicy warsztatów, inspektorzy pracy itd.);

2. znać obowiązki pracodawcy w zakresie ubezpieczenia społecznego pracowników;
3. znać przepisy regulujące umowy o pracę dla różnych kategorii pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach transportu drogowego (formy umów, obowiązki stron, warunki zatrudnienia i godziny pracy, płatne urlopy, wynagrodzenie, naruszenie umowy itd.);
4. znać przepisy rozporządzenia (EWG) nr 3820/85 ⁽²⁾ i rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 ⁽³⁾ oraz praktyczne ustalenia dotyczące stosowania tych rozporządzeń.

D. Prawo podatkowe

Drogowy transport rzeczy i transport osób

Wnioskodawca powinien w szczególności znać przepisy regulujące:

1. podatek VAT od usług transportowych;
2. podatek od pojazdów silnikowych;
3. podatek od niektórych pojazdów użytkowanych w drogowym transporcie rzeczy, opłaty drogowe i opłaty za korzystanie z infrastruktury;
4. podatek dochodowy.

E. Działalność gospodarcza i zarządzanie finansami przedsiębiorstwa

Drogowy transport rzeczy i transport osób

Wnioskodawca powinien w szczególności:

1. znać przepisy i zwyczaje związane z posługiwaniem się czekami, weksłami, weksłami własnymi, kartami kredytowymi oraz innymi środkami płatniczymi i sposobami płatności;
2. znać różne formy udzielanych kredytów (kredyt bankowy, akredytywa dokumentowa, wadium, kredyt hipoteczny, leasing, najem, factoring itd.) oraz opłaty i obowiązki z nich wynikające;
3. wiedzieć czym jest bilans, jak się go sporządza i jak interpretuje;
4. być w stanie odczytać i zinterpretować rachunek zysków i strat;
5. być w stanie ocenić rentowność przedsiębiorstwa i jego sytuację finansową w szczególności na podstawie wskaźników finansowych;
6. być w stanie opracować budżet;
7. znać składniki kosztowe w swoim przedsiębiorstwie (koszty stałe, koszty zmienne, kapitał obrotowy, amortyzacja itd.) oraz być w stanie wyliczyć koszt przypadający na pojazd, na kilometr, na przejazd lub na tonę;
8. być w stanie sporządzić całościowy organizacyjny schemat zatrudnienia w przedsiębiorstwie oraz zaplanować wykonywanie pracy itd.;
9. znać zasady marketingu, reklamy i public relations, a także promocji sprzedaży usług transportowych oraz sporządzania akt klientów itd.;
10. znać różne formy ubezpieczeń dotyczących transportu drogowego (odpowiedzialność cywilna, od obrażeń wypadkowych, ubezpieczenia na życie, ubezpieczenia inne niż na życie i ubezpieczenia bagażu) oraz zasady gwarancji i obowiązków z nich wynikających;
11. znać oprogramowanie do elektronicznego przesyłania danych w transporcie drogowym;

Drogowy transport rzeczy

12. stosować przepisy regulujące wystawianie rachunków za świadczenie drogowych usług transportowych oraz znać Incoterms oraz ich zastosowanie;
13. znać różne kategorie pośredników transportowych, rolę jaką odgrywają i funkcje jakie pełnią oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, ich status;

Drogowy transport osób

14. stosować przepisy regulujące opłaty za przejazd i cenniki w państwowym i prywatnym transporcie osób;
15. stosować przepisy regulujące fakturowanie usług w zakresie drogowego transportu osób.

F. Dostęp do rynku*Drogowy transport rzeczy i transport osób*

Wnioskodawca powinien w szczególności:

1. znać związane z zawodem przepisy regulujące odpłatny transport drogowy, opłaty za najem pojazdów przemysłowych i podwykonawstwo, w szczególności przepisy regulujące formalną strukturę zawodu, dostęp do zawodu, zezwolenia na wykonywanie transportu drogowego na terytorium i poza terytorium Wspólnoty, inspekcje oraz sankcje;
2. znać przepisy regulujące utworzenie przedsiębiorstwa transportu drogowego;
3. znać różnorodną dokumentację wymaganą do świadczenia drogowych usług transportowych oraz być w stanie wprowadzać procedury kontrolne w celu zapewnienia, że zatwierdzone dokumenty związane z każdym transportem, w szczególności te, które dotyczą pojazdu, kierowcy, rzeczy i bagażu, znajdują się zarówno w pojeździe jak i w siedzibie przedsiębiorstwa;

Drogowy transport rzeczy

4. znać przepisy dotyczące organizacji rynku usług drogowego transportu rzeczy, przeładunku i logistyki;
5. znać formalności graniczne, rolę i zakres dokumentów T i karnetów TIR oraz obowiązki i odpowiedzialność jakie wynikają z posługiwania się nimi;

Drogowy transport osób

6. znać przepisy regulujące organizację rynku drogowego transportu osób;
7. znać przepisy regulujące rozpoczęcie świadczenia drogowych usług transportowych oraz być w stanie sporządzać plany transportowe.

G. Normy techniczne i rodzaje działalności*Drogowy transport rzeczy i transport osób*

Wnioskodawca powinien w szczególności:

1. znać przepisy dotyczące masy i rozmiarów pojazdów w Państwach Członkowskich oraz procedury stanowiące od nich wyjątki i które należy stosować w razie niestandardowych obciążeń;
2. być w stanie dokonywać doboru pojazdów i ich części składowych (podwozia, silnika, układu transmisyjnego, systemu hamulcowego itd.) zgodnie z potrzebami przedsiębiorstwa;
3. znać formalności związane z homologacją typu, rejestracją oraz przeglądem technicznym tych pojazdów;
4. wiedzieć jakie należy podjąć działania w celu zmniejszenia hałasu i ograniczenia zanieczyszczenia powietrza pochodzącego z emisji spalin;
5. być w stanie sporządzać okresowe plany utrzymania pojazdów i ich wyposażenia;

Drogowy transport rzeczy

6. znać różne typy urządzeń do transportu i rozładunku (skrzynie ładunkowe, kontenery, palety itd.) oraz być w stanie wprowadzać procedury i wydawać wskazówki co do załadunku i rozładunku rzeczy (roz mieszczania towaru, układania w stosy, sztauowania, blokowania i klinowania itd.);
7. znać różnorodne techniki transportu kombinowanego *piggy-back* oraz *roll-on roll-off*;

8. być w stanie stosować procedury dostosowawcze do przepisów dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych i odpadów, w szczególności te, które wynikają z dyrektywy 94/55/WE ⁽⁴⁾, dyrektywy 96/35/WE ⁽⁵⁾ oraz rozporządzenia (EWG) nr 259/93 ⁽⁶⁾;
9. być w stanie stosować procedury dostosowawcze do przepisów dotyczących przewozu szybko psujących się środków spożywczych, w szczególności te, które wynikają z umowy o międzynarodowym przewozie szybko psujących się środków spożywczych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów (ATP);
10. być w stanie stosować procedury dostosowawcze do przepisów o transporcie żywych zwierząt.

H. Bezpieczeństwo drogowe

Drogowy transport rzeczy i transport osób

Wnioskodawca powinien w szczególności:

1. wiedzieć jakie kwalifikacje są wymagane do wykonywania zawodu kierowcy (prawo jazdy, zaświadczenia zdrowotne, zaświadczenia o sprawności itd.);
2. być w stanie podjąć konieczne kolejne czynności, aby zapewnić stosowanie się kierowców do przepisów o ruchu drogowym, zakazów i ograniczeń obowiązujących na terenie różnych Państw Członkowskich (ograniczeń szybkości, pierwszeństwa, ograniczeń postojowych, używania świateł, znaków drogowych itd.);
3. być w stanie sporządzać wytyczne dla kierowców w celu skontrolowania, w jakim stopniu stosują się oni do wymogów bezpieczeństwa dotyczących stanu technicznego pojazdów, ich wyposażenia i ładunku, oraz wytyczne dotyczące środków zapobiegawczych;
4. być w stanie ustanawiać procedury do zastosowania w razie wypadku i stosować odpowiednie procedury w celu zapobiegania powtarzaniu się wypadków lub poważnych przestępstw drogowych;

Drogowy transport osób

5. posiadać podstawową wiedzę z zakresu układu sieci drogowej w Państwach Członkowskich.

II. ORGANIZACJA EGZAMINU

1. Państwa Członkowskie organizują obowiązkowy egzamin pisemny, który mogą uzupełnić fakultatywnym egzaminem ustnym w celu ustalenia, czy wnioskujący przewoźnicy drogowi osiągnęli wymagany poziom wiedzy z zakresu zagadnień wymienionych w części I, w szczególności w celu oceny ich zdolności do stosowania instrumentów i technik z zakresu dziedzin wymienionych w części I oraz zdolności do wypełniania przez nich odpowiednich obowiązków wykonawczych i koordynacyjnych.
 - a) Obowiązkowy egzamin pisemny będzie się składał z dwóch testów, a mianowicie:
 - pytań pisemnych w postaci pytań wielokrotnego wyboru (do każdego cztery możliwe odpowiedzi) lub pytań wymagających bezpośredniej odpowiedzi, albo też z pytań obydwu typów,
 - ćwiczeń pisemnych lub przykładów praktycznych do rozwiązania.Minimalny czas trwania każdego z testów wynosi dwie godziny.
 - b) W przypadku organizowania egzaminu ustnego Państwa Członkowskie mogą zastrzec, że przystąpienie do egzaminu ustnego uzależnione jest od zdania egzaminu pisemnego.
2. W przypadku gdy Państwa Członkowskie organizują również egzamin ustny, muszą one, w odniesieniu do każdego z trzech testów, ustalić oceny ważone od minimalnie 25 % do maksymalnie 40 % ogólnej liczby punktów.

W przypadku, gdy Państwa Członkowskie zorganizują jedynie egzamin pisemny, muszą one, w odniesieniu do każdego z trzech testów, ustalić oceny ważone od minimalnie 40 % do maksymalnie 60 % ogólnej liczby punktów.
3. Osoby ubiegające się powinny otrzymać ze wszystkich testów średnią wynoszącą przynajmniej 60 % ogólnej liczby punktów, przy czym z każdego testu muszą osiągnąć nie mniej niż 50 % możliwych do otrzymania punktów. W przypadku tylko jednego testu Państwo Członkowskie może obniżyć ten próg z 50 % do 40 %.

-
- (¹) Decyzja Rady 85/368/EWG z dnia 16 lipca 1985 r. w sprawie porównywalności kwalifikacji wynikających z kształcenia zawodowego pomiędzy Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. WE L 199 z 31.7.1985, str. 56).
 - (²) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (Dz.U. L 370 z 31.12.1985, str. 1).
 - (³) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urzędzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 370 z 31.12.1985, str. 8). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1056/97 (Dz.U. L 154 z 12.6.1997, str. 21).
 - (⁴) Dyrektywa Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie zbliżenia przepisów Państw Członkowskich w zakresie drogowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 319 z 12.12.1994, str. 7). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 96/86/WE (Dz.U. L 335 z 24.12.1996, str. 43).
 - (⁵) Dyrektywa Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 145 z 19.6.1996, str. 10).
 - (⁶) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 30 z 6.12.1993, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 120/97 (Dz.U. L 22 z 24.1.1997, str. 14).”
-

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK Ia

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

(Papier kredowy – format; DIN: A4)

(Tekst w języku(-ach) urzędowym(-ych) lub w jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego wydającego świadectwo)

Znak wyróżniający odpowiednie Państwo Członkowskie ⁽¹⁾Wskazanie właściwych władz lub organu ⁽²⁾**ŚWIADECTWO KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH W KRAJOWYM
[I MIĘDZYNARODOWYM] ⁽³⁾ DROGOWYM TRANSPORCIE RZECZY [OSÓB] ⁽³⁾**

Nr . . .

My ⁽²⁾ niniejszym zaświadczamy:

- (a) że ⁽⁴⁾ urodzony w dnia zdał test egzaminacyjny (rok:; sesja:) ⁽⁵⁾ zorganizowany w celu przyznania świadectwa kwalifikacji zawodowych w krajowym [i międzynarodowym] ⁽³⁾ drogowym transporcie rzeczy [osób] ⁽³⁾ zgodnie z ⁽⁶⁾
- (b) że osoba określona w pkt a) posiada kwalifikacje do wykonywania pracy zawodowej w przedsiębiorstwie działającym w drogowym transporcie rzeczy [osób] ⁽³⁾:
- do prowadzenia działalności na terenie kraju ⁽³⁾,
- do prowadzenia działalności międzynarodowej ⁽³⁾.

Niniejsze świadectwo stanowi wystarczający dowód kwalifikacji zawodowych wymienionych w art. 10 ust. ⁽¹⁾ dyrektywy Rady 96/26/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy i przewoźnika drogowego transportu osób oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, mający na celu umożliwienie korzystania z prawa swobody przedsiębiorczości w dziedzinie transportu krajowego i międzynarodowego.

Wystawiono w, dnia

(7)

⁽¹⁾ Znak wyróżniający państwo: (B) Belgia, (DK) Dania, (D) Niemcy, (GR) Grecja, (E) Hiszpania, (F) Francja, (IRL) Irlandia, (I) Włochy, (L) Luksemburg, (NL) Niderlandy, (A) Austria, (P) Portugalia, (S) Szwecja, (UK) Zjednoczone Królestwo.

⁽²⁾ Władze lub organ wyznaczony wcześniej w tym celu przez każde Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej do wydania tego świadectwa.

⁽³⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽⁴⁾ Nazwisko i imiona, miejsce i data urodzenia.

⁽⁵⁾ Określenie egzaminu.

⁽⁶⁾ Odniesienie do przepisów prawa krajowego przyjętego w tej dziedzinie zgodnie z wyżej wymienioną dyrektywą.

⁽⁷⁾ Pieczęć i podpis właściwych władz lub organu wydającego świadectwo."